

TOONEEL

The Truthful

LIESELOT SIDDIKI / CAMPO

God Bless America

De Verenigde Staten staan al jaren onwrikbaar in het brandpunt van de media. Of het nu gaat om een president die de grens tussen realiteit en absurditeit oprekt, complottheorieën over vaccins, de invloed van miljardairs als Elon Musk of het schouwspel rond de Kardashians: het beeld van Amerika als gidsland brokkelt af. Wat ooit gold als het beloofde land van onbegrensde mogelijkheden, lijkt steeds meer te vervallen in een nachtmerrie. In 'The Truthful' maakt theatermaker Lieselot Siddiki dat ontspoorde Amerika tot het decor van haar scène; een plek waar *The American Dream* kraakt onder zijn eigen gewicht.

X

STEUNEN

MEER INFO

MEER INFO

MEER INFO

[DOWNLOAD PDF](#)

In 'The Truthful' zet Siddiki na haar openingsmonoloog een opmerkelijke stap: ze plaatst zich tussen het publiek, als toeschouwer eerder dan als maker, alsof ze ons wil uitnodigen om samen te kijken — of te oordelen? Maar er is nauwelijks tijd om haar woorden te laten bezinken. Plots worden we, zonder overgang, over de Atlantische Oceaan gekatapulteerd en belanden in een groteske Amerikaanse talkshow.

Uw steun is welkom

Pzazz.theater vraagt veel tijd en inzet van een grote groep mensen. Dat kost geld. Talrijke organisaties steunen ons, maar zonder jouw bijdrage als abonnee komen we niet rond als we medewerkers eerlijk willen betalen. Uw steun is van vitaal belang en betekent dat we onafhankelijk recensies over de podiumkunsten kunnen blijven schrijven. Alvast bedankt!

STEUNEN

LOGIN

messcherpe belichaming van een toxische masculiene figuur, geworteld in het hart van de Amerikaanse Bible Belt.

De figuur van de *televangelist* is in de Verenigde Staten geen randverschijnsel, maar een diepgeworteld cultureel archetype — vooral in het zuiden, waar religie, politiek en spektakel naadloos in elkaar overlopen. In staten als Texas, Alabama en Kentucky is de *preacher* niet alleen een geestelijk leider, maar vaak ook een ondernemer, een performer, en in sommige gevallen zelfs een politieke influencer. Deze mannen (zelden vrouwen) prediken het evangelie met een flair die doet denken aan stand-upcomedy of live televisie, compleet met huilbuien, extatische uitroepen en genezingsbeloften. Het gaat zelden nog over introspectie of spiritualiteit, maar over charisma, autoriteit, macht en vooral: geld. Het collectief, geleid door Siddiki, lijkt in 'The Truthful' dit performatieve geloof te ontmantelen door het meticulous na te spelen, parodiërend maar net wél kritisch genoeg om te laten voelen hoe dicht het spektakel tegen manipulatie aanleunt.

Binnen de theatrale reconstructie van het predikantsgezin worden archetypes neergezet die we maar al te goed herkennen uit de Amerikaanse populaire cultuur, films en documentaires. Deze herkenbare rollen worden in de voorstelling op subtiel wijze uitgegroot. Joeri Happel belichaamt de patriarchale predikant: een dominante Messias, moreel onaantastbaar in zijn eigen ogen. Zijn vrouw, vertolkt door Elisabeth Klinck (die ook de beklijvende soundscape componeerde), is de klassiek ondergeschikte echtgenote. Emotioneel labiel, ingetogen en vooral dienstbaar is haar functie in wezen illustratief voor de plaats van de vrouw binnen deze conservatieve geloofsstructuren. Eigen mening? Overbodig. Haar zwijgen is geen teken van wijsheid, maar van structurele onderdrukking.

De twee kinderen — Maggot (Bavo Buys) en Margie, vermoedelijk een verkorting van Margaret (Inci Gül Civelekoğlu) — verbeelden samen een gespleten ideaalbeeld van kind-zijn. Margie is het volgzame oogappeltje, de lieveling die feilloos aan de verwachtingen van haar vader voldoet. Maggot daarentegen is de teleurstelling. Alleen al zijn naam spreekt boekdelen: *Maggot* is geen echte voornaam, maar een scheldwoord — een vernederende spotnaam die associaties oproept met vuil en bederf. Het is tekenend voor hoe zijn vader hem ziet.

Zijn intellectuele scepsis — “*I believe in science, in facts*”, herhaalt hij — is meer dan puberaal verzet; het wordt ervaren als een regelrechte aantasting van de gezinsorde, die stevig verankerd is in religie en patriarchale hiërarchie. Maggot faalt volgens zijn vader niet omdat hij 'niet deugt', maar omdat hij weigert te geloven. Niet in God, maar in de structuren die via dat geloof hun gezag legitimeren. Daarmee wordt hij meer dan een verloren zoon: hij staat symbool voor een generatie die zich onttrekt aan het systeem, die niet langer buigt voor opgelegde waarheden.

Het *loser*-gehalte van Maggot manifesteert zich steeds explicieter wanneer hij spel na spel verliest van zijn zus — spelletjes die verzonnen zijn door de vader, maar die doen denken aan de gewelddadige folklore van het Amerikaanse Zuiden, waar kinderen van jongs af aan leren omgaan met wapens als onderdeel van een cultuur van controle en viriliteit. De onderliggende dynamiek is er één van vernedering: niet enkel om wie wint of verliest, maar om wie zich het best conformeert aan de logica van het huiselijk patriarchaat.

Margie daarentegen steelt de show — letterlijk én figuurlijk. Inci Gül Civelekoğlu beweegt zich door het stuk als een krachtveld op zich. In een beklijvende scène breekt ze uit in een choreografie die balanceert tussen trance en bezetenheid — als een bezwering, als een uitdrijving. Haar lichaam wordt een kanaal voor iets dat groter is dan het individu. Daarmee toont ze niet alleen haar technische beheersing van zowel theater als hedendaagse dans, maar belichaamt ze ook het onheilspellende register waarin 'The Truthful' zich afspeelt: een universum waar religie, macht, trauma en ritueel zich vermengen tot een verstikkende maar tegelijk hypnotiserende cocktail.

Siddiki en haar collectief slagen er op indrukwekkende wijze in om een esthetiek te creëren waarin kritiek, clichés en *camp* elkaar kruisen zonder in gemakzucht of karikatuur te vervallen.

De voorstelling ontspoord al vrij snel — en dan versnelt alles. Wat volgt is een tornado van Amerikaanse referenties, die elkaar in razend tempo opvolgen en tegelijk scherp gekozen zijn. Van het drinken uit de bekende Stanley Cups tot een gebrek aan avondeten — “maar dat geeft niet, je wordt gevoed door het woord van God.” Terwijl geprojecteerde videobeelden verschijnen van Nasser Siddiki die zelf preekt, volgt een spelletje waarin de verliezer vier soorten ontbijtgranen moet opnoemen: Froot Loops, Hidden Treasure, Sprinkle Sprinkle en Cheerios. Tussendoor verschijnen dan nog figuren als Woody uit 'Toy Story', draagt Buys plotseling een short van Mickey Mouse, en zelfs The Hulk passeert de revue. De scène ontgaat in een uitzinnig spektakel waarin het goddelijke plan alles lijkt te verantwoorden: “*The Big Bang was a song. God sang the universe into existence.*”

De chaos is zo overprikkelend, zo luid, dat ze op het randje van het ondraaglijke balanceert. Precies daarin schuilt haar kracht: deze hyperkinetische waanzin vormt een vlijmscherpe allegorie voor hoe wij, Europeanen, vaak naar de Verenigde Staten kijken — als een oververhit circus waar spektakel, politiek, geloof, consumptie en entertainment onlosmakelijk met elkaar verstrengeld zijn.

Of 'The Truthful' werkelijk een voorstelling over spiritualiteit of religie is, valt te betwijfelen. Religie fungeert hier veeleer als toegangspoort tot iets anders: een dissectie van het Amerikaanse spektakel — het theater van macht, geloof en waanzin. Siddiki en haar collectief slagen er op indrukwekkende wijze in om een esthetiek te creëren waarin kritiek, clichés en *camp* elkaar kruisen zonder in gemakzucht of karikatuur te vervallen.

dikantsgezin worden erkennen uit de

diker, neemt het roer over. Met een vet vit pak en een cowboyhoed is hij de leen speelt hij die rol, hij is die rol. Zijn onie: dit is geen pastiche, maar een

en richt — in 2023 stond New York al
istere onderstromen van de
der maakt, is hoe Siddiki zich met
:h landschap beweegt — tussen devotie

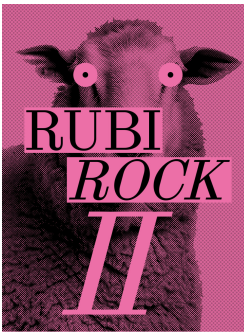
Uw steun is welkom
Pzazz.theater vraagt veel tijd en inzet van een grote groep mensen. Dat kost geld. Talrijke organisaties steunen ons, maar zonder jouw bijdrage als abonnee komen we niet rond als we medewerkers eerlijk willen betalen. Uw steun is van vitaal belang en betekent dat we onafhankelijk recensies over de podiumkunsten kunnen blijven schrijven. Alvast bedankt!

STEUNEN

LOGIN

Genoten van deze recensie?
Vind je het belangrijk dat zulke verdiepende beschouwingen over de podiumkunsten blijven verschijnen, vrij toegankelijk voor iedereen? **Steun pzazz als lezer vanaf 1 € per maand.**
Wij doen het zonder subsidies. Met jouw bijdrage kunnen we nog meer voorstellingen aandacht geven en onze auteurs, eindredacteuren en coördinator blijven vergoeden. Pzazz is er voor jou, maar ook een beetje van jou.

STEUN PZAZZ

**RUBI
ROCK
II**

23—24.08.2025
Voetvolk Atelier
Rubigny (FR)

LIVE MUSIC / PERFORMANCE /
DJ'S / OPEN AIR

THE GERMANS / FELA KUTI CELEBRATION BAND /
BENJAMIN VERDONCK / MICHAEL DE COCK /
LISEBETH GRUIWEZ & MAARTEN VAN CAUWENBERGHE /
AN PIERLE & B.O.X / MARTY D / SET2TABLE feat.
DOVERMAN / DJ MO DISKO / CLARE CHEWALLER /
SIMON LENSKI & GEORGE VAN DAM / HH CAMERA /
CHARLES PAS / KIKI ILEGEMS & HERWIG ILEGEMS /
GENDERMONDES / KING DISCO / CHABE / GABRIELA
VOICES vs TAROT TWILIGHT / GILLES POLLAK /
DE KLOOF / AUDITH ENGELEN & KAS SCHWANDER /
VIEZE MEISJE / DJ SCHWARZKOPF / BAMBI.C /
FELIX & B.O.X / EMMANUELLE VO-DINK /
THE BULLY BOYS / KRASH / TIBO VANDENBORRE,
GEORGE VAN DAM, PETER JACQUEMYN, MISHA
DOWNY & FLORENZE RUBINOTORE / JULENDRE /
DJ BENNY BANG / LOCTOGONALE / VICTORIA ROSE
ROY / CELINE WERNHOVEN / SAR / DJ WALTER
MEERSMANS & PETER BARBIERS / DJ PIETER VAN
NIEUWENHOVE / MC JAN DUCHEYNE / DAO TAELEMAN

www.voetvolk.be

CULTURAL SECTOR SOLIDARIT

TOWARDS APART

DS / APARTHEID FI

IED FREE ZONES

SOLIDARITY WITH PALESTINE

Zin in het beste van pzazz?

Schrijf je in voor onze tweewekelijkse nieuwsbrief met telkens drie tips voor bijzondere voorstellingen.

E-mail

INSCHRIJVEN